

endog har overfjet, da Hegnsloven blev given. forekommer det mig, at Thinget ganske rolig skulde gribe Leiligheden til at faae Sagen bragt i Orden. Hvor det dog er til Landboernes Vel, at den, der skal domme i Sagen, ikke er bunden ved en saadan Bestemmelse, som hindrer Lovens gavnlige Virkning, saa at altsaa det, der nu ikke kunde ske, nemlig at faae disse Pile og skadelige Hegn kappede, fordi der laa en Betimellem, for Fremtiden skulde kunne ske. Jeg haaber saaledes at have godtgjort, at man fra alle Sider har villet fjerne det Skadelige i disse Hegn, og at de, som søle sig brøstholdne ved dem, maa kunne faae dem kappede, og jeg antager derfor, at Flertallet i dette Thing. ikke vil undlade at gribe denne Leilighed, som dog gaar ud paa at skaffe dem den Ret, som man har tilfjet at give dem ved Loven af 1869 § 9.

Indenrigsministeren: Jo, dette vilde man netop komme til ved at følge den ærede Forslagsstiller og vedtage dette Lovforslag, thi saa vilde man komme til at give en Ret, som var uforenelig med Loven af 6te Marts 1869 og efter al Sandsynlighed uforenelig med, hvad der maatte siges at være rigtigt og retfærdigt overfor Statens Borgere. Jeg kan meget godt tiltræde de Udtalelser, som fremkom under Behandlingen af Loven af 6te Marts 1869, at store Træer kunne være overmaade skadelige for den Mand, som bor vedkommende saa nær, at de kunne komme til at gjøre Skade paa hans Jord; men jeg erkjender ikke, at der eksisterer nogen ubetinget Ret til at forlange en Fordel for sin egen Jord, som skal betales af den Anden, naar denne ikke er en Nabo. Hele Hegnslovgivningen er ganske udtrykkelig møntet paa det Forhold, at to Eiendomme stode sammen, og at de have fælles Hegn, men udenfor dette eksisterer der ingen Ret til at forlange, at man skal borttage Træer, som staar i Ens Have eller paa Ens Mark, naar de ikke staa paa Hegnet, og naar det ærede Medlem vil tænke sig rigtig om, forekommer det mig, at han maa sige sig selv, at Konsekventen af et Lovforslag som dette vilde føre til, at man ikke alene kunne forlange Træer, som genere

En, borttagne fra Hegnet, men det maatte aabenbart ogsaa som i dette Tilfælde føre til, at man kunde forpligte Folk til at borttage Træer, som stode i 12 Alen og 20 Tommers Afstand fra Ens eget Hegn. Jeg kan ikke erkjende, at den Grundsætning, som det ærede Medlem her vil staa fast, har nogen almen-gyldig Berettigelse, og skal derfor sige som det ærede Medlem for Thisted (Schjorring), at jeg ikke finder det Mindste at anse over med Hensyn til den Kjendelse, som er afgiven af vedkommende Overlandvæsenkommission. Det kan jo gjerne i dette Tilfælde ligesom maaffe i enkelte andre have stillet sig meget uheldigt for vedkommende Nabo eller vedkommende Parcellist, men, som sagt, jeg erkjender ikke, og jeg tror, at Ingen kan erkjende, at Vedkommende i Lovgivningen har nogen begrundet Ret til at forlange store Træer borttagne, medmindre de staa i Hegnet, og jeg maa anse det for at være overordentlig betænkeligt, navnlig af Hensyn til Konsekventerne at følge, det ærede Medlems Betragtninger derhen at udvide denne Ret til, at man skal bortstamme Træer i enhver Afstand, som kunde genere en nærliggende Eiendom. Jeg vil altsaa ikke kunne slutte mig til den Tanke, som er udtalt i selve Lovforslaget, og skjøndt jeg ikke tør betegne mig som det ærede Medlems Ven og heller ikke som den, der staar ham nær, vil jeg dog tillade mig at føie mit Raad til de to Raad, som allerede ere givne ham om at tage Lovforslaget tilbage, thi, som sagt, dels kan jeg i Realiteten ikke slutte mig til det, og dels negter jeg ikke, at det forekommer mig, at det er en for ubetydelig Sag til at sætte Lovgivningsmagten i Bevægelse.

Formanden: Det ærede Medlem for Maribo Amts 2den Valgkreds har Ordet.

Frederiksen: Jeg fravalder Ordet, da det, som jeg vilde have sagt, er det Samme, som blev udviklet af den ærede første Taler.

Sable: Det forekommer mig, at den høitærede Minister nys har gjort skyldig i en meget betydelig Modsigelse. Den høitærede Minister endte med at sige, at det var en ube-